

Określenie połączeń (linii) komunikacyjnych wybiegających poza obszar województwa (sieć międzywojewódzka)	Długość w km	Uwagi
1) przez obszar województwa		
2) przez obszar województwa		
. razem		

2. Do obsługi wyżej określonej sieci komunikacyjnej przeznaczają się autobusów oraz przy-
czep autobusowych technicznie sprawnych, w tym:
1) autobusów (przyczep) na obsługę linii według rozkładu jazdy,
2) autobusów (przyczep) na rezerwę ruchową w razie awarii i na kursy dodatkowe.

229

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 20 maja 1960 r.

w sprawie rozszerzenia obowiązku świadczenia usług transportowych.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie świadczenia usług transportowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 49, poz. 359 i z 1953 r. Nr 43, poz. 214) zarządza się, co następuje:
§ 1. 1. Obowiązek świadczenia usług transportowych samochodami osobowymi i ciężarowymi o ładowności do

1,5 tony rozszerza się na cele akcji spisu powszechnego 1960 r. w okresie do dnia 31 stycznia 1961 r.
2. Obowiązek określony w ust. 1 obejmuje obszar całego Państwa.
§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*

230

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 10 maja 1960 r.

w sprawie ustalenia wzoru umowy o naukę rzemiosła.

W związku z § 4 ust. 2 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 1 marca 1960 r. w sprawie nauki zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy (Dz. U. Nr 16, poz. 97) zarządza się, co następuje:
§ 1. 1. Ustala się wzór umowy o naukę rzemiosła w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Umowy o naukę rzemiosła powinny być zawierane według wzoru, o którym mowa w ust. 1.
§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:
A. Żebrowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 10 maja 1960 r. (poz. 230).

Zarejestrowano w Izbie Rzemieślniczej w
dnia 196 . r. Nr

UMOWA O NAUKĘ RZEMIOSŁA

Dnia 196 . r. w (miejscowość) pomiędzy
(nazwa i adres rzemieślniczego zakładu pracy)
posiadającym uprawnienia do szkolenia uczniów na podstawie
działającym przez (imię i nazwisko rzemieślnika indywidualnego, prezesa (kierownika)
zakładu doskonalenia rzemiosła, zastępcę ustanowionego do prowadzenia rzemiosła)
zwanym dalej „szkolącym”, z jednej strony, a Ob. (imię i nazwisko, data urodzenia)
zamieszkałym (adres)
zwanym dalej „uczniem”, za zgodą jego przedstawiciela ustawowego (imię, nazwisko i adres zamieszkania)
z drugiej strony, została zawarta umowa o naukę rzemiosła treści następującej:

§ 1. 1. Szkołący przyjmuje ucznia na naukę rzemiosła
 (podać nazwę rzemiosła)
 w specjalnościach (podać nazwę specjalności)

i zobowiązuje się do wyuczenia go wykonywania tego rzemiosła oraz do udzielenia mu wiadomości teoretycznych w zakresie przewidzianym w programie nauki rzemiosła.

2. Nauka rzemiosła trwać będzie . . . miesięcy, poczynając od dnia 196 . r. do dnia 196 . r.

3. W razie przedłużenia lub skrócenia czasu trwania nauki rzemiosła zgodnie z rozporządzeniem Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 21 stycznia 1959 r. w sprawie czasu trwania nauki zawodu w zakładach rzemieślniczych (Dz. U. Nr 9, poz. 48) czas trwania umowy o naukę rzemiosła ulega odpowiedniemu przedłużeniu lub skróceniu.

§ 2. 1. Umowę o naukę rzemiosła w okresie próbnym, który trwa przez pierwszy miesiąc nauki, może rozwiązać każda ze stron ze skutkiem natychmiastowym.

2. Po upływie okresu próbnego umowa o naukę rzemiosła może być rozwiązana w przypadkach i trybie określonych w art. 9 ust. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226).

3. Umowa o naukę ulega rozwiązaniu w razie odmowy zarejestrowania jej przez izbę rzemieślniczą oraz w razie pozbawienia rzemieślnika prawa szkolenia uczniów. W tych przypadkach uczniowi przysługuje wynagrodzenie za okres wypowiedzenia, o ile bez własnej winy nie podejmie on niezwłocznie nauki rzemiosła w innym zakładzie.

§ 3. 1. Czas pracy w zakładzie rzemieślniczym wynosi:

- 1) dla ucznia w wieku od 14 do 16 lat — 6 godzin dziennie, a 36 godzin tygodniowo,
- 2) dla ucznia w wieku powyżej 16 lat — 8 godzin dziennie, a w sobotę 6 godzin, czyli 46 godzin tygodniowo.

2. Do czasu nauki rzemiosła w zakładzie rzemieślniczym uczniowi w wieku od 14 do 18 lat wlicza się czas faktycznego dokształcania się w szkole lub na kursach, w wymiarze nie większym niż 18 godzin tygodniowo, niezależnie od tego, czy dokształcanie odbywa się w godzinach pracy w zakładzie rzemieślniczym, czy poza tymi godzinami.

3. Uprawnienia, przewidziane w ust. 2, przysługują również uczniowi, który rozpoczął naukę rzemiosła w danym zakładzie rzemieślniczym jako młodociany i przed ukończeniem nauki osiągnął pełnoletność.

4. Zatrudnienie młodocianego ucznia w porze nocnej w godzinach od 22 do 6 oraz w godzinach nadliczbowych jest zabronione.

5. Przerwa w pracy młodocianego ucznia powinna trwać co najmniej dwanaście kolejno następujących po sobie godzin, obejmując porę nocną.

6. Ucznia młodocianego nie wolno zatrudniać przy pracach nie związanych z nauką rzemiosła.

§ 4. 1. W okresie nauki rzemiosła uczniowi przysługuje wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

w I roku nauki zł
w II " " zł
w III " " zł
w IV " " zł

2. Za każdą opuszczoną bez usprawiedliwienia godzinę nauki w zakładzie pracy oraz za każdą opuszczoną bez usprawiedliwienia godzinę dokształcania się, wliczaną do czasu pracy, potrąca się:

- 1) 1/150 część miesięcznego wynagrodzenia — w stosunku do uczniów w wieku od 14 do 16 lat,
- 2) 1/200 część miesięcznego wynagrodzenia — w stosunku do pozostałych uczniów.

O nie usprawiedliwionym opuszczeniu nauki dokształcającej decyduje szkoła lub kurs.

3. Sumy, potrącone z wynagrodzenia uczniów za opuszczone bez usprawiedliwienia godziny dokształcania, rzemieślnik indywidualny obowiązany jest wpłacać co miesiąc do właściwej izby rzemieślniczej na fundusz szkoleniowy rzemiosła.

4. W razie zatrudnienia ucznia pełnoletniego w godzinach nadliczbowych, w nocy lub w niedzielę czy święto, przy służy mu za tę pracę wynagrodzenie dodatkowe, przewidziane w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

5. Zatrudnianie uczniów młodocianych w akordzie jest zabronione.

§ 5. 1. Uczniowi w wieku od 14 do 16 lat w pierwszym roku nauki rzemiosła po półrocznej nieprzerwanej pracy przysługuje płatny urlop wypoczynkowy w wymiarze 2 tygodni, a po rocznej nieprzerwanej pracy oraz w roku następnym — urlop wypoczynkowy w wymiarze 30 dni kalendarzowych. Urlop wypoczynkowy w wymiarze 30 dni kalendarzowych przysługuje po rocznej nieprzerwanej pracy niezależnie od 2-tygodniowego urlopu przysługującego po półrocznej pracy.

2. Uczniowi w wieku powyżej 16 lat przysługuje w pierwszym roku nauki po półrocznej nieprzerwanej pracy płatny urlop wypoczynkowy w wymiarze 7 dni roboczych, a po rocznej nieprzerwanej pracy urlop wypoczynkowy w wymiarze 14 dni roboczych, niezależnie od 7-dniowego urlopu przysługującego po półrocznej pracy.

3. Uczeń, który przed uzyskaniem uprawnień do urlopu w wymiarze określonym w ust. 1 ukończy 16 lat życia, otrzymuje urlop na zasadach określonych w ust. 2. Jeżeli młodociany uczeń uzyskuje prawo do urlopu przed ukończeniem lat 18, to w razie udzielenia mu urlopu po ukończeniu lat 18 korzysta on z urlopu w takim wymiarze jak młodociani.

4. Na wniosek ucznia, objętego dokształcaniem, zakład pracy powinien udzielić mu urlopu w okresie ferii szkolnych.

§ 6. Szkołący jest obowiązany:

- 1) kierować nauką ucznia,
- 2) zapewnić zgodność przebiegu nauki rzemiosła z ustalonym programem, przydzielić niezbędne do nauki urządzenia, sprzęt, narzędzia, materiały i dokumentację techniczną,
- 3) zapewnić uczniowi bezpieczeństwo i higienę pracy, zaznaczyć go z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, a także z przepisami przeciwpożarowymi i innymi przepisami, mającymi na celu ochronę zdrowia pracowników i mienia zakładu pracy, oraz kontrolować, czy uczeń stosuje się do tych przepisów,
- 4) zaopatrzyć ucznia w przewidzianą przy wykonywaniu zleconej mu pracy odzież roboczą i ochronną oraz sprzęt ochrony osobistej,
- 5) umożliwić uczniowi, objętemu obowiązkiem dokształcania się, regularne i punktualne uczęszczanie do szkoły lub na kurs, zwalniać ucznia z pracy w przypadkach, kiedy obowiązkowe zajęcia w zakresie dokształcania odbywają się w godzinach pracy ucznia, i kontrolować, czy uczeń

- obowiązek ten wypełnia, oraz współpracować ze szkołą w zakresie nauczania i wychowania ucznia,
- 6) zaznajomić ucznia z przepisami określającymi prawa i obowiązki pracownika z uwzględnieniem przepisów dotyczących zatrudniania młodocianych,
 - 7) kierować ucznia na okresowe badania lekarskie i ponieść koszty z tym związane, tj. wypłacać uczniowi wynagrodzenie za czas zużyty na badania lekarskie i opłacać przejazd ucznia w związku z tym badaniem,
 - 8) umożliwić uczniowi przystąpienie do egzaminu czeladniczego w ciągu ostatniego miesiąca obowiązywania umowy.

§ 7. Uczeń jest obowiązany:

- 1) uczyć się pilnie i wykonywać sumiennie zleconą mu pracę oraz stosować się do poleceń i wskazówek przełożonych,
- 2) przestrzegać obowiązujących przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych i innych przepisów, mających na celu ochronę zdrowia pracowników i mienia zakładu pracy,
- 3) wykonywać systematycznie obowiązek dokształcania się,
- 4) odnosić się z szacunkiem do przełożonych i okazywać koleżeński stosunek współtowarzyszom pracy,
- 5) przestrzegać dyscypliny pracy,
- 6) zachowywać się nienagannie zarówno w zakładzie pracy, jak i poza nim,

- 7) poddawać się okresowym badaniom lekarskim, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 8. Wszelkie spory mogące wyniknąć z wykonania umowy rozstrzyga właściwy sąd.

§ 9. Umowa niniejsza została sporządzona w 3 jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla szkolącego, ucznia i izby rzemieślniczej. Jeżeli umowa zawierana jest z rzemieślnikiem indywidualnym, sporządza się ją w 4 egzemplarzach; czwarty egzemplarz otrzymuje cech, który obowiązany jest przedstawić umowę w ciągu dwóch tygodni od daty jej zawarcia izbie rzemieślniczej do zarejestrowania.

(podpis szkolącego)

(podpis ucznia)

(podpis pracownika wyznaczonego do szkolenia ucznia)

(podpis przedstawiciela ustawowego ucznia młodocianego)

Załączniki:

1. Świadectwo urodzenia ucznia.
2. Świadectwo szkolne ucznia.
3. Świadectwo lekarskie stwierdzające, że dany rodzaj zatrudnienia nie zagraża zdrowiu ucznia.

231

PISMO OKÓLNE Nr 85 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 czerwca 1960 r.

w sprawie niewypłacania wynagrodzenia za czas nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

W związku z niejednorodną praktyką w zakresie niewypłacania wynagrodzenia za czas nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy, w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia się, co następuje:

1. Pracownikom płatnym miesięcznie, opuszczającym pracę bez usprawiedliwienia, nie przysługuje — zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa — wynagrodzenie za czas nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

2. Zasada określona w ust. 1 dotyczy również pracowników zatrudnionych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych, których stosunki służbowe są unormowane szczególnymi przepisami prawnymi (pragmatyką służbową lub innymi przepisami normującymi prawa i obowiązki pracowników), oraz pracowników kontraktowych.

3. Pracownicy płatni miesięcznie z góry obowiązani są do zwrotu takiej części otrzymanego wynagrodzenia miesięcznego, jaka przypada za każdy dzień nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

4. Wszystkim pracownikom płatnym miesięcznie, opuszczającym pracę bez usprawiedliwienia, należy przy najbliższej wypłacie zmniejszać wynagrodzenie o odpowiednią część miesięcznego wynagrodzenia obejmującą czas nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy — bez względu na to, czy wynagrodzenie jest wypłacane z dołu, czy z góry. Wynagrodzenie tych pracowników za jeden dzień wynosi 1/25 ich wynagrodzenia miesięcznego, jeżeli układ zbiorowy lub przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.